

délka okruhu
40 kmcharakteristika
těžký výjezd a poté poměrně těžký
sjezd, obě překonávající velké
převýšenídoporučený typ kola
MTB full, vyšší zdvihy výhodoudoporučená mapa
ShoCart č. 1075 – Strážovské vrchy,
Trenčín, 1:50 000

turistické zajímavosti

xxxxxx xxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxservisy a cykloprodejny
Aries Bike Shop Trenčín, www.
cykloshop.sk; AFA Trenčín, tel.

00421 032 652 93 53

kdy vyrazit
zjara se na některých místech
poměrně dlouho drží sněh, jinak
kdykoliv v průběhu sezony

ubytování a občerstvení

xxxxxx xxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

Příběh obyčejného šílenství

**NÁSLEDUJÍCÍ TRAIL, DRUHÝ
NA POZVÁNÍ ČTENÁŘE Z NOVÉ
PODOBY SERIÁLU DOMÁCÍ
BIKOVÝ REVÍR, SE URČITĚ
NEDÁ ZAŠKATULKOVAT
DO KATEGORIE OBYČEJNÝCH.
TO, CO JSME ZAŽILI SE DVĚMA
CHLAPY, NENÍ PRO BĚŽNOU
KOMUNITU XC JEZDCŮ NEBO
MARATONSKÉ FANATIKY VŮBEC
TO PRAVĚ OŘECHOVÉ. KOMU
JE VŠAK DÁVNO JASNÉ, ŽE
K VYSOKÝM HORÁM PATŘÍ
TLAČENÍ, SNÍH A POŘÁDNÉ
SJEZDY, BUDE MAXIMÁLNĚ
NADŠENÝ.**

Do redakce dorazil mail od Ľudovíta Švece z Modry, zda možnost pozvat Velo na svůj trail platí i pro Slovensko. Po kladné odpovědi stačilo pár vět a jízda byla domluvena na velikonoční víkend. Podle závodního biku, který Ľudo podle fotek vlastnil, a mojí vysloveně odfláknuté kontrole vrstevnic jsem si naivně vsugeroval, že to bude klasická vyjížďka po šotolině a s příchutí laktátu. Jak moc jsem se zmylil, to vám nyní popíši.

Chlapi měli zpoždění akademických deset minut, takže jsme v pohodičce a za nádherného počasí vyložili na parkovišti před hospodou fully z auta, přesněji ve vesničce Turie asi deset kilometrů za Žilinou. Pokud jste četli loňské letní dvojčíslo Vela s nejlepšími slovenskými traily, byly tam také dva kusy z pohoří Malé Fatry. Tehdy jsme si představili její Kriváňskou část a dnes se podíváme na její jižnější Lúčianskou polovinu.

Chuckovo stoupání

Komplet posádka je konečně nachystaná a čítá celkem pět nedočkavých jezdců. Vyrážíme podle pokynů čerstvého Velo trail guida Ľuda v poklidném tempu po asfaltové cestě do táhlého stoupání. Z matematického hlediska se to dá vyjádřit jako čistá logaritmická řada. Nejdříve jemné stoupání, později zabírák a nakonec nesení. Ten úplně poslední kilometrový stoupák by dal jen Chuck Norris a samozřejmě že na nejtěžším převodu. To ale předbíhám. Zatím si o nových průvodcích Ľudovi a Jožovi myslím jen to nejlepší a veselou náladu ještě graduji první výhledy do nížin.

**na pozvání
čtenáře!**

TIP na další trasu

Do sedel

Vzhledem ke skutečnosti, že trasa přes Martinské Hole je skutečně technicky mimořádně náročná, přidává Ludo i následující, která se dá přejet skoro celá v sedle, byť sjezd z vrchu Čičerman je hlavně

za mokra z kategorie náročnějších. Vystartujeme přímo z Čičerman směrem k tamějšímu lyžařskému středisku a přes sedlo Javorinka po svážnici, která vede mimo červenou značku až do Čičermanského sedla. Za turistickým návěstím pokračujeme znovu mimo značenou trasu po svážnici, která asi čty-

ři kilometry kopíruje vrstevnice, a potom se spustíme do Chvojnice. „Tady bych rád upozornil na pěkný kamenný kostel uprostřed vesnice,“ doplňuje Ludo. Potom, když po místní asfaltové cestě přejedeme obec i rekreační oblast, odbočíme vpravo na svážnici, která vede podél elektrického vedení až do sedla

Obšiar, napojíme se na červenou značku a přes sedlo Kolenová vystoupáme až do nadmořské výšky 900 m na částečně zatravněný vrch Čičerman. Odtud se už zmiňovaným středně náročným sjezdem spustíme po značce do Čičermanského sedla, kudy jsme již jeli.

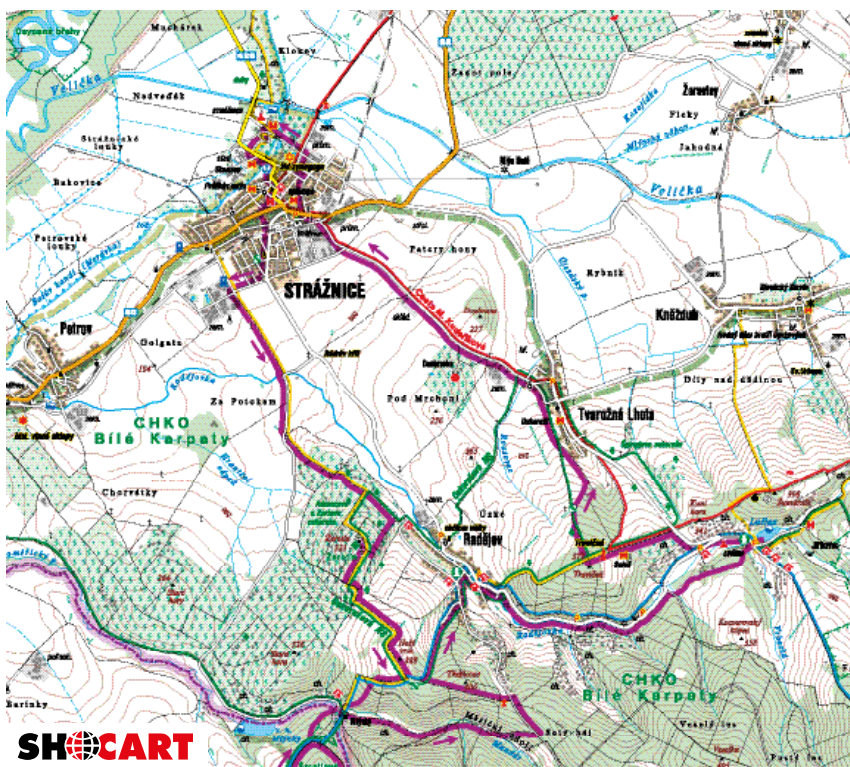

Lesní cesta z Turia zničehonic končí a úhybným manévrem prudce doprava vydupeme výšvih, napojujeme se na širší šterkovku s modrou značkou a po ní pokračujeme až na hlavní hřeben. Jak jsem už zmiňoval, terén řádně přitvrdil a šlapat po kořenech a kamení strmým singlem je brutálně náročné. Padesát sto metrů a vydýchat se, zkoušet znova, až dokud to jde. Přední kolo tlačím k zemi a mermomocí se snažím udržet v sedle. Takovýmto stylem se odrovnáme za pár minut a nakonec jsem rád, že nesu bike na rameni. Bože, co bych teď dal za Ludův Epic. Nosit enduro anebo XC mašinu je rozdíl několika kilogramů, a že je na zádech cítit každý gram! Při pomýšlení, jak by se tudy dalo jet dolů, mi naskakuje husí kůže, byl by to určitě pořádný masakr.

Hoši, jsem tu poprvé!

Vcelku dobití vynášíme biky na vrcholovou plošinu Minčola (nadmořská výška 1364 metrů), vzduch je o poznání chladnější a výhledy výhledovější (kompletní 360stupňové panorama). Po devíti stech metrech převýšení nakopneme motory jednou mšlí tyčinkou, jež mi skoro vypadla z úst, když Ludovít bez okolků vypustil následující větu: „No, chlapi, odtud jsem to ještě nejel...“ „Cože?! Vždyť dnes děláš Veloguida na svém oblíbeném trailu!“ Myslel jsem si, že mě už nic na světě nepřekvapí, a hle, Ludovi se to podařilo v první třetině trasy.

Rychlá bojová porada s mapou potvrdila jeho doma vytyčený směr v GPS. Z modré tu-

ristické značky přehodíme výhybku na červenou a té se budeme držet až na vrchol Veterné. Díváme se na známé televizní vysílače na holích. Z Minčoly se zdají být ještě daleko. Sedáme znovu na biky a prudkým klesáním do sedla pod Dlouhou loukou si zlepšíme náladu v technickém sjezdu. Je duben a ve stínu ještě znepříjemňuje jízdu neroztátý sníh. Některé úseky směrem

na známé Martinské Hole jsou jako vystřižené z allmountainové učebnice. Singl jednou stoupá, jindy zas klesá a na pár místech tlačíme, až najednou stojíme na nejvyšším bodě dnešního výletu – Velké Lúke se 1476 metry výšky. O panorámatech je úplně zbytečné mluvit, je třeba to tu vidět. Na jedné straně část Slovenska známá jako Turiec, Orava a Strážovské vrchy se Súľovskými

1/1 POHÁDKOVÉ ČESKO

VELO TRAIL GUIDE No. 2

Ludovít Švec (34)

Jaké je tvoje povolání?

„SAP kontrolor, což v normální řeči běžných smrtelníků znamená programový poradce.“

Kdy a při jaké příležitosti si začal s bikováním?

„Od malička jsem byl vedený k přírodě a její ochraně, k turistice, ale postupem času jsem zjistil, že tomu něco chybí. Vzhledem k tomu, že jsem jezdil na silničním kole a najednou jsem se dozvěděl o možnosti spojení obou aktivit, neváhal jsem a obstaral jsem si prvního bika.“

Vyhledáváš podobné trasy a cíle, na jaké jsi nás vzal dnes?

„Strašně rád objevuji, z čehož vychází, že nejlepší destinace je ta, která čeká na svoji objevení. Ideální je pro mne trasa po hřebenu. Rád se zúčastňuji také maratonů. Nikdy mě nezklamal dubnický závod nebo perfektně zabezpečený maraton v Udiči. Na rozběh sezony je ale fajn nakopnout se na Svatojurském.“

Jezdíš raději sám, nebo ve skupině?

„Ve skupině radši, ale vzhledem k možnostem často bikuji sám. Kolikrát po práci chci vyjet na krátký výjezd a je těžké sehnat na rychlo v podvečer sparringpartnera.“

Jaký objem kilometrů svítí po sezoně na tvém tachometru?

„Byly roky, že i okolo čtyř tisíc, avšak časové možnosti jsou omezené prací, a tak v současnosti je to okolo tří tisíc kilometrů.“

Jsi ženatý, jak tvoje žena reaguje, když jí oznámíš, že jedeš na bike?

„Je ráda, že konečně vypadnu a nechám doma kreditku! Ale teď vážně: žena vstává o něco později a já naopak jsem vzhůru už brzy a tím pádem mám k dobru asi dvě hodinky – a další dvě mi je žena ochotná tolerovat. Za což jí samozřejmě děkuji.“

Máš za sebou i nějaké zahraniční cesty?

„Jednou Alpy, ale nejraději jezdím na Slovensku, myslím si, že i když jsme malá krajina, do konce života ji nemám šanci prozkoumat dokonale.“

Co tě motivovalo ke koupi fullu?

„Nápad mě chytil během marodění, když jsem měl zlomenou nohu a motivací k novému nastartování bylo pořádné kolo. A delší čas jsem si pohrával s myšlenkou pořídit si full.“

Proč jsi pro nás vybral tuto trasu?

„Je náročná a tematicky mimořádně zajímavá, kromě kondičky vyžaduje zkušenou ruku jezdce, ale po jejím absolvování vám garantuji, že na ni nezapomenete.“

Je tu v okolí nějaký další okruh, který bys doporučil k ježdění?

„Vzhledem k tomu, že jsme byli od popsané trasy zhruba dvacet kilometrů ubytování v Čimanech, rád bych vyzdvihl trasy i ve Strážovských vrších. Tady je můj nejoblíbenějším okruhem Čičermanské sedlo, Chvojnice, Čavoj, Gápel, Čičmany, Pružina, Mojšín, Košecké podhradí a Čičmany. V mém bydlišti v Modré rád jezdím oběma směry v Malých Karpatech.“

Hostitelův bike

Ludo začínal na bezejmenném italském oceľovém střepu ve výbavě SIS, v devatenácti přesedlal na neodpružený Author Versus, samozřejmě i bez přední odpružené vidlice, potom skočil do vyšší ligy GT Zaskar LEE, později opět GT Zaskar a nyní rok komfortně vyváží zadek na hliníkovém celopéru Specialized Epic Comp. Jako upgrade by nejradši vyměnil pedály Shimano za lehčí Time a doplnil pár karbonových drobnůstek – například sedlovku. Teoreticky by se brzy mohly změnit náboje Deore za DT Swiss. Ludovi vadí i poměrně vysoká váha jeho oře. Vysněnou mašinou je Santa Cruz, nejvíce karbonový Blur LT.

Co tě vyprovokovalo napsat do Vela a pozvat nás sem pořádně se vyštvát?

„Pro širokou cyklistickou veřejnost bych rád představil svéráznost tohoto kraje s jeho malebnou architekturou v náručí Strážovských vrchů, vzdálených jen na skok od českých hranic.“

Díky za rozhovor a pozvání.

Pavel Chrenčík

skalami, prostě Google Earth se může jít vycpat.

Začínáme klesat!

Hřebenem pokračujeme po rozmokvaném chodníku, tady bývá voda i v létě. Tento úsek se ale dá objet zprava. I když v tretrách mám mokrý od tlaku ve sněhu, vůbec mě to nevzrušuje, podstatnější totiž je, že začínáme konečně klesat, byť zatím jemně. To, co následuje za kopcem Veteráné, je nefalšovaná sjezdová radost. Ono klesnout tisíc výškových metrů do Kunerádu zanechá stopy i na otrlých jedincích. Nyní se vynaložené kalorie při nošení těžkých enduro biků zúročí nazpět. Úzkým chodníkem to lítá ze strany na stranu, uprostřed je kanálek vymletý stékající vodou, vlašťovky je potřeba držet za křídla plnou silou. Mluví o žluté značce, která v momentě, kdy vletíme do lesa, oddělí zrna od plev. Extra prudký padák plný kořenů a kamení, zadek za sedlem a rozvaha při mačkání přední brzdy. Dnes šťastný to den – je sucho, gumy drží perfektně, za mokra by to bylo o hubu. Několik pasáží sevře hrdlo, ale dají se přejet. Musím do nebes vychválit Jožu, který na hardtail (já bych na něm nezvládl jet ani do potravin pro rohlíky) bojuje ze všech sil a nástrahami terénu se nenechává rozhodit. Klobouk dolů.

Žlutá značka křížuje první svážnice do ní-

SPORT ARSENAL

Cyklistické
brašny
a nosiče

více na www.sportarsenal.cz

Sport Arsenal s.r.o., Poděbradova 1772, 289 22 Lysá nad Labem
tel./fax: +420 325 551 962, e-mail: sportarsenal@sportarsenal.cz

Kam na výlet?

Přemýšlíte, kam s rodinou na výlet? Pojďte s námi prozkoumat Pohádkové Česko. Tento program vám příjemně cestování po vlastech českých a postará se o aktivní zábavu pro celou rodinu. Nabídneme vám spoustu tipů na výlety. Navštívíme spolu hrady a zámky, skřítkovské turistické stezky

a cyklotrasy. Navíc získáte spoustu výhod a dáreků. Děti čeká pohádkový svět, kterým je budou provázet veselí skřítky. A kromě zábavy se naučí i spoustu nových věcí.

Jak program funguje?

Registraci na webu (od 9.5.2011) vstoupíte do Pohádkového Česka. Dostanete rodinnou kartu a každé vaše dítě Dětský cestovní pas. Na výletech a dalších akcích na svou kartu můžete sbírat body. Za ně pak dostanete zajímavé dárky. Od příštího roku vám ale karta přinese i nejrůznější výhody, například slevy na vstup či přímo volný vstup do objektů začleněných do Pohádkového Česka (například hrady a zámky). Děti sbírají do svých pasů razítka z jednotlivých výletních míst a mohou si sem zaznamenat či kreslit své zážitky.

Turistické stezky a cyklotrasy

Postupně vám budeme nabízet zcela nové skřítky objevené výletní trasy. Bude to 20 pěších a 20 cyklistických okruhů, které jsou vhodné pro rodiny s dětmi. Na každé stezce jsou informační panely s mapou trasy. Děti zde najdou příběhy skřítků Pohádkového Česka, kteří pro ně mají i soutěžní kvíz spojený s výletním místem. Za správné odpovědi opět získávají body na svou rodinnou kartu.

Hrady a zámky

Vybrali jsme pro vás na 85 hradů a zámků, které stojí za to navštívit. Opět získáte body na svou kartu a děti razítko do pasu. Také pro vás máme připravenou soutěž o volný vstup na všechny hrady a zámky na celý příští rok či o Noc na Karlštejně.

Areál Lipno

Zábava a soutěže na vás čekají i v areálu na Lipně. A opět získáváte další body.

Lyžařská střediska

V zimě připravíme pro vaše děti lyžařské školičky ve vybraných horských areálech. V létě si můžete udělat procházku po připravené stezce s několika stanovišti, na kterých si pro vás jeden ze skřítků připravil zábavné kvízové otázky. A také zde v horách získáte za lyžování nebo za správné řešení kvízu další body na svou kartu.

Další akce

Se skřítky se mohou děti potkat i na nejrůznějších akcích, které pořádá ŠKODA Auto nebo se jich účastní, a také v Muzeu ŠKODA Auto v Mladé Boleslavi. I zde můžete sbírat body.

Zkušební jízdy

I za zkušební jízdu u autorizovaných prodejců vozů ŠKODA, či během jejich akcí, získáte další body.

Příští rok vám nabídneme další zajímavá výletní místa. Vítejte v Pohádkovém Česku!

žiny, takže když by měl někdo sjezdování dost, může zvolit komfortnější, ale nudnější variantu. Naše volba je jasná, pokračujeme kolmo dolů, stále se jedná o rychlý terénní sjezd. Všechno dobré ale jednou musí skončit, setkáváme se na místě, odkud to bude jen asfaltkou dolů. V krátkém tichu Trailguide Ľudo vypouští další výstavní hlášku: „Chlapi, sjedeme dolů a stavíme v první hospodě!“ Sklidil hurónskou vlnu nadšení, řehtáme se jako koně – s těmito borci to byla dnes samá zábava. Každý si samozřejmě vysnil orosené pivo a to neomylně znamenalo nové síly do pivu předcházejících manévřů po rychlé asfaltce.

Kunerádská občerstvovací stanice zažila nálet pěti žíznivých bikerů a z objednávký byl hospodský pořádně popletený.

Slovenský Whistler?

Nahlas přemýšlíme, že kterýmkoliv směrem z hřebenu vede několik možností těžkých trailů dolů. Co značka, to skvost, už by to chtělo jen někoho, kdo by to nějak protlačil a dodělal infrastrukturu, a byly by Martinské Hole slovenský Whistler. Já jsem tu počtvrté nebo popáté a všechny absolvované traily zaručují kvalitní ježdění, to myslím vážně i v porovnání se světem.

Ale konec rozjímání, Ľudo má na závěrečný úsek trailu připravený traverz pod horou po svážnici až do Turia, jednoduše se jím vyhneme asfaltce. Živí a zdraví stojíme u auta, GPS hlásí přibližně čtyřicet těžkých kilometrů plných náročných výšlapů a ještě náročnějších sjezdů. Kdo má rád dobrodružství a nezalekne se nutných překážek v podobě nošení nebo sněhu, určitě si přijde na své.

Na závěr doplním poslední příhodu. Když jsme vycházeli z Kunerádu, tak fešný dres Velo učaroval místní patnáctce na kolečkových bruslích. Ta se s vypětím všech sil marně snažila dohnat vyfešákováného Ľuda – tady je vidět, jaký vliv má dres s nápisem Velo na mladé slečny, a proto neváhejte a pozvěte nás na vaše oblíbené trasy! Aby byla Ľudova manželka klidná, doplním, že její manžel je vzorný partner a ve stoupání nedal mladíci šanci.

Text a foto: Pavel Chrenčík

